

tjenesten i udlandet, og som ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst, jf. ligningslovens § 7, litra r.

I henhold til § 9 i lov nr. 5 af 7. juni 1958 om normering og klassificering af statstjenestemandstillinger, oppebærer personale i udenrigstjenesten, der er tjenestegørende i udlandet, et udetillæg, hvis størrelse fastsættes på de årlige finanslove, efter indstilling af udetillægsnævnet.

Udetillægget tjener til dækning af en række merudgifter ved tjenesten i udlandet og til dækning af en beregnet standardskat.

Herudover er der i tekstanmærkningerne til de årlige finanslove hjemmel til at tildele visse tjenestemænd et passende tillæg. Tjenestemænd udsendt af Forsvarsministeriet behandles på samme måde som tjenestemænd i Udenrigsministeriet. Der kan endvidere ydes et passende udetillæg til tjenestemænd m.fl., der af DSB udsendes til tjeneste ved udenlandske rejsebureauer m.v. Det samme gælder for tjenestemænd, der udsendes af rigspolitichefen til tjeneste i udlandet, og for tjenestemænd, der udsendes af Energistyrelsen.

Udetillæggene skal ifølge ligningslovens § 7, litra r, ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Personer, der modtager udetillæg, herunder et beløb til dækning af en beregnet standardskat, stilles altså som om lønindkomsten under tjenesten i udlandet er fritaget for beskatning. Derfor er der ikke grundlag for at give personer, der modtager udetillæg, skattenedsættelse i medfør af § 33 A.

Privat ansatte (§ 1, nr. 10)

7. De dobbeltbeskatningsoverenskomster, som Danmark har indgået med fremmede stater, tillægger som hovedregel den stat, hvori arbejdet er udført (arbejdsstaten), retten til at beskatte de privat ansatte arbejdstageres lønindkomst. Som undtagelse herfra er det (oftest) fastsat, at den stat, hvori arbejdstageren har sin bopæl (bopælsstaten), har retten til at beskatte lønindkomsten, hvis opholdet i arbejdsstaten ikke har oversteg 183 dage inden for et skatteår eller et kalenderår, og vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i arbejdsstaten, og ikke udredes af et fast driftssted eller lignende, som arbejdsgiveren har i arbejdsstaten.

Med de gældende regler i ligningsloven § 33 A, stk. 3, vil en privat ansat arbejdstager, der udsendes af en dansk arbejdsgiver kunne være udsendt til en stat, med hvilken Danmark har indgået en sådan dobbeltbeskatningsoverenskomst, i indtil 366

dage (f.eks. fra 2. juli 1987 til 30. juni 1988) uden at blive berettiget til skattenedsættelse i medfør af ligningslovens § 33 A. Den pågældende har ikke i noget af årene opholdt sig i arbejdsstaten i mere end 183 dage inden for et skatteår/kalenderår, og Danmark har således retten til at beskatte lønindkomsten i arbejdsstaten.

8. Forslaget om at den samlede indkomstskat i tilfælde, hvor en *dobbeltbeskatningsoverenskomst* har tillagt Danmark retten til at beskatte den privat ansattes lønindkomst, nedsættes med halvdelen af det beløb, der forholdsmæssigt falder på udenlandsk lønindkomst, sigter på at skabe større lighed for privat ansatte arbejdstagere, der opfylder betingelsen om 6 måneders ophold uden for riget, men hvor retten til skattenedsættelse i medfør af § 33 A afhænger af udsendelsesperiodens beliggenhed i forhold til skatteåret/kalenderåret.

For den privat ansatte vil reglen om, at der kun gives halv nedsættelse kun komme til at gælde, hvis opholdet i arbejdsstaten ikke bliver af så lang varighed, at retten til at beskatte lønindtægten i arbejdsstaten går over til denne stat. Hvis beskatningsretten går over til arbejdsstaten, gives der fuld nedsættelse fra 1. dag af den periode, for hvilken beskatningsretten går over, jfr. eksemplet i afsnit 10.

9. Ved udsendelse til en stat, som Danmark *ikke* har indgået *dobbeltbeskatningsoverenskomst* med, vil den privat ansatte, som nu, få nedsættelse af den samlede indkomstskat med hele det beløb, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske lønindkomst, når betingelsen om ophold uden for riget i mindst 6 måneder uden andre afbrydelser af opholdet end ferie eller lignende af en samlet varighed på højst 42 dage er opfyldt.

10. *Eksempel:* En privat ansat arbejdstager arbejder for en dansk arbejdsgiver i følgende lande og perioder:

Land A fra 1. august 1988 til 30. november 1988

Land B fra 1. december 1988 til 30. april 1989

Land C fra 1. maj 1989 til 30. juni 1989

Danmark fra 1. juli 1989 til 14. oktober 1989

Land B fra 15. oktober 1989 til 31. december 1989

Derefter arbejder arbejdstageren i en længere periode i Danmark.

Land A og Danmark har ikke dobbeltbeskatningsoverenskomst. Da det samlede ophold uden for riget varer fra 1. august 1988 til 30. juni 1989